

1882-10-20

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:
Afventer transskription.

Afsendersted:
Como

Omtalte steder:
Lugano
Chiasso
Como
Loccano

Arkivplacering:
Mappe 43 nr. 4

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Til Petrine
 SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe B, Nr. 4

Villad'Este Como.
 20/10 1882.

Ja ser du det ma petite soeur! Inat har jeg sovet
 i et beskedent kammer højt til vejrs, men ikke desto
 mindre en del støre, især højest end vore dagligstue
 i nodt. Ja vi giver groven, nu skal du hørsvordan det
 går til. — Vi havde brugt mange penge, desv. sådan
 hvad der går ned, men så i går morges vildt vi begynde
 at spare, vi vilde ikke mere tage på de første hoteller, for
 selv højt oppe ligger det dog op, nej vil vi heller højt
 op i de mindre hoteller, selv om der op o.s.v., vi
 begyndte med at køre på 3de klasse til Lugano. Det var
 morsomt, de os omgivende fjere var fortreffelig, navnlig
 en Wiars, gut med en bøsse 3 gange så lang som
 han selv og et knutthorn midt på maven. Nå vi kom
 til Lugano, (vejen var smuk, dejlig, jeg holdt meget af
 de grønne floder i dalen, men en måned tidligere er her
 vist endnu skovene), Lugano er en morsom by. Vi
 bestod langs søen for at finde en italiensk bevaertning,
 hvilket også lykkedes, den var god og ret moderat det var
 dejligt, malet dejligt alt sammen, udsigt til søen, god
 mad, solskin osv. Så gik vi ind og så Lucinis dejlige
 friske og så atter en skøn tur, til vi skulde afsted. I
 Chiasso var der forlyt mudder, alle skulde underkøbes
 af tolvserent, og vi skulde have været i forvejen sendt kuffeter,
 og det var en forlykomedi og runder frem og tilbage. Nå om 2

Så der kom vi da ind i en meget fuld vagon og 10 minutter
efter var vi i Como. — Her må jeg nu indføre et par per-
soner, nemlig en hollænder med sin unge hustru, vi havde først
set dem i venticalen i Bellinzona og senere var vi flere gange
stødt sammen, ja i Locarno bodt vi i samme hotel, og
vi vil lade sammen til Gola Bella. På vejen i Stanno Q
spurgte han om vi vilde ligs vogn for at køre den rundt, formodent-
lig vilde han få slået sig sammen med os, men hule den er
ikke stort større end ~~en~~ et stort dampskib, og der er vist
arbejdet helt eller vogn på den, at den gode grund, at man så
et sige ikke kan køre på den. Nå, det var behagligt men
som vi var glade ved at kunne udgyde os lidt for på fransk,
— Her i Como stod både de og vi ud, og de gik ind i
en af de mange omnibusser som holdt der, vi skulde også
i en, hvorfor ikke i den samme? en fin vi gik ind i den.
Vi rullede da afsted, vi rullede og rullede og kunne ikke be-
gribe det, vi blev ved at rulle, passerede den ene mur efter
den anden, vi rullede endda, så siger Hollænderen da, at
det var langt fra stationen, det var kedeligt tænkte vi, men vi
blev nød til at rulle og du kan tro rullen gik, vi så
lygten i Como på den anden side søen, og de fjernede den
mere og mere og rullen gik endda. — Endelig holdt vi,
nej jeg må dog sig at vi halvt lo og halvt skar tænder på
vejen, trods det dejligt mennesken, trods den os omgivende
skønhed, en værdig vej til Paradis, vi følte det nu som en
vej til Hævnildem. Nå så var vi der da, jeg tror selv